

„Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak.” (Jn 19,37)

A nagyböjti szent időben, XVI. Benedek pápa szándéka szerint ez a szentírási mondat vezette az Egyházat elmélkedésében és készülésében a húsvéti misztérium méltó megünneplésére. A János evangélium szenvedéstörténetéből való ez a mondat. Amikor a katonák látták, hogy Jézus már meghalt nem törték össze lábszárcsontját, az evangélista pedig értelmezte az ószövetségi jövendöléseket. A mondat eredete az ószövetségi Szentírásban, Zakariás próféta könyvében található (12,10), ahol az Isten szava a próféta által Jeruzsálem megújításáról beszél: „Dávid házára és Jeruzsálem lakóira kiárasztom a jóindulat és az imádság lelkét. Arra emelik majd tekintetüket, akit átszúrtak”. Nem akármilyen, hanem a jóindulat és az imádság lelke ismert meg Jézus szenvedésének és megváltó kereszthalálának valódi értelmével. Ez a lélek tölthette be a pogány századost is Jézus keresztje alatt (Lk 23,47), aki a szenvedésben önmagát teljesen Istennek adó Jézusban fölismerte az Igazat.

Föltekinteni a keresztülszúrtra azt jelenti, egyre mélyebben behatolni szeretetének titkába. Nem bámészkodva, kíváncsiskodva nézni a másik szenvedését, hanem megismerni lelke értékét, áldozatának tartalmát. Segített-e bennünket is az elmúlt napok csöndje, imája, liturgikus összeszedettsége Krisztus mélyebb ismeretében? A kérdésre a feleletet életünk tettei adják meg. Krisztus mélyebb ismerete ugyanis arra való, hogy egyre jobban kialakítsuk magunkban az Ő vonásait és szeretetének hiteles megjelenítői legyünk. Ez a szeretet nem elvont, elméleti valóság, hanem cselekvő odafordulás a másik ember felé.

Erről ír tanúságos vallomásában Benedek pápa is: „A felebaráti szeretet a bibliai és a Jézus által meghirdetett értelemben abban áll, hogy azokat az embertársaimat is, akiket első látásra nem szívlelhetek, vagy egyáltalán nem is ismerem, Isten kedvéért szeretem. Ez csak az Istennel való bensőséges találkozás által lehetséges, amiből akaratközösség születik, és behatol az érzelmekbe. Ekkor tanulom meg, hogy azt a másikat ne csak a szememmel és érzelmeimmel nézzem, hanem Jézus Krisztus szempontjából lássam. Az Ő barátja az én barátom. A felszínen látható mögött meglátom, hogy belül a szeretet gesztusára vár – az odafordulásra, melyet nemcsak az erre szolgáló szervezetek által végzek, s nemcsak esetleges politikai szükségszerűségből helyeslek. Krisztussal együtt nézem, és a másikkal ezért többet tudok adni, mint a külsőleg szükséges dolgok: a szeretet pillantását, amire annyira szüksége van. Itt mutatkozik meg az isten- és a felebaráti szeretet kölcsönhatása, melyről Szent János első levele olyan sürgetően beszél. Ha életemből teljesen hiányzik az Istennel való érintkezés, akkor a másikkal mindig csak a másikat látom, és nem ismerhetem föl benne az isteni képmást. Ha pedig teljesen kihagyom az életemből a felebaráthoz való odafordulást és csak „jámbor” akarok lenni, csak „vallási kötelezettségeimet” akarom teljesíteni, akkor elszakad az Istennel való kapcsolat is. Ez a kapcsolat ekkor csak „korrekt”, de szeretet nélküli. Csak akkor leszek érzékeny Isten iránt is, ha él bennem a készség, hogy közeledjek a felebaráthoz és kifejezzem iránta a szeretetemet. Csak a felebarátnak nyújtott szolgálat nyitja meg a szememet annak meglátására, hogy mit tesz Isten értem, s hogy mennyire szeret” (Deus Caritas est 18).

A jóindulat és az imádság lelke vezessen mindnyájunkat, hogy húsvéti megújulásunk megteremje azt a cselekvő szeretetet lelkünkben, amellyel Isten világosságát, a húsvéti hajnal derengését, a húsvéti gyertya lángját vihetjük családjaink és közösségünk életébe.

2007. Húsvétján

Antal atya

Programok

Április 9. Húsvéthétfő, szentmisék: 7.00 8.30 és 18.00 óra

Május 13. (vasárnap) 10.00 óra Elsőáldozás

Május 27. (vasárnap) Pünkösd ünnepe

Május 28. Pünkösdhétfő: hétköznapi miserend

Június 3. (vasárnap) a Szentháromság ünnepe

Június 10. (vasárnap) Úrnapja: szentségi körmenet a fél 9 órai szentmise után

ÁPRILIS 30-TÓL MINDEN NAP AZ ESTI SZENTMISÉK 7.00 ÓRAKOR KEZDŐDNEK

Májusban minden este háromnegyed 7-kor litániát imádkozunk Szűz Mária tiszteletére
Minden hónap első vasárnapján délután 5 órától csöndes szentségimádás a templomban.
Minden első pénteken fölkeressük beteg testvéreinket a szentségekkel.
Minden első pénteken este 9 órától virrasztó Taize-i imaóra a templomban.
Minden első szombaton este negyed 7-kor közös rózsafüzér a családokért és a magyar ifjúságért
Minden hónap második csütörtökén este 8 órától mindenki számára nyitott karizmatikus imaóra.

Tekintsünk a kereszten átszúrt Krisztusra!

A Vatikáni Rádió magyar adásában hallottam először Szentatya nagybőjti üzenetét: Tekintsünk a kereszten átszúrt Krisztusra! A felszólítás a húsvéti örömhírhez, a feltámadáshoz vezető negyven napra a megváltó, a kereszt üzenetével hív. Olyan programot kínál, amelyet bármelyikünk a nap bármely szakában és bárhol megtehet. A közelében, otthonában, a templomában vagy az emlékezetében őrzött keresztre kell csak tekinteni, gondolni, és már együtt járjuk a keresztutat, együtt élhetjük a szenvedés történetét, gondolkodhatunk a keresztre feszített üzenetéről. Magam is ezt tettem és rájöttem, milyen sok arca van a keresztnak, milyen sokféleképp szólít meg, ha feltekintünk Krisztusra.

A kereszten ábrázolt megváltó arca a szobrokon, a képeken a megtört, a szenvedő, a földi létet elhagyó, a mosoly nélküli embert idézi, holott Ő már akkor, már ott a keresztfán is tudta a harmadik nap, a feltámadás biztonságát és örömét. Mégis a kereszt a még meg nem nyíló kapu, amelyen az emberfiának is át kellett lépni, amelyen majd mi is beléphetünk. A kereszt az út, amellyel együtt kell járni, a tükör, amelyre tekintve önmagunkat láthatjuk, amely segít, hogy korunkkal és önmagunkkal szembenézzünk.

Ilyen szembenézésre készítetett Németh Kálmán faszobrász fóti házában megismert korpusz, amelyen a mester a megfeszített, a keresztfára szögezett két kar közé lehanyatló fej és test helyébe egy aláhulló leplet faragott. A szenvedőt eltakaró lepel az Ő történelmére, Trianonra emlékezve a történelmünket idézte meg. Tudjuk történelmünket, amelyben talán több volt a kimért szenvedés, és a megérdemelt örömet is gyakran keserítette a szomorúság, a meg nem érdemelt sors bánata. Mintha ez a szomorúság ülné meg a mai lelkeket is. A márciusi ünnep előtti napokban nem csak én, de mások is felfigyeltek arra, hogy a biztonságról, a zavargások veszélyéről, a készültségről, a védekezésre történő felkészülésről, a kiképzett védőkről, a kordonok sorsáról szóltak a híradások, holott Kossuth, Petőfi, a Márciusi Ifjak megidézése jobban segíthette volna az ünnepre történő hangolódást, az emlékezést. Nem is nagyon csodálkozhattam azon, hogy e napokban az országot átutazva, a városokban, de még a falvakban is a középületeken és emlékhelyeken kívül csak itt-ott láttam fellobogózott házakat, nemzeti ünnepünket zászlóval köszöntő otthonokat. A fóti korpusz a személyes a történelmen túlmutató valóság, az egyetemesre, a szenvedésre, a mára figyelmeztető üzenetet hordoz.

Fával foglalkozó, a fát szerető és farigcsáló emberként magam is gyakran találok keresztfára, vagy keresztként megszólaltatható faágakra, és ilyenkor csak nézni kell a fát és bontani, lehántani a felesleget, mígnem előttem a korpusz, a keresztfán megfeszített. Mennyi keresztet láttam, mennyi kereszt előtt térdeltem, mennyi kereszttel beszélgettem, és mégis mindig találok valami újat, valami mást e kifogyhatatlan forrásból. Őrzöm szobámban azt a laoszi feszületet, amelyet egy fából faragtak. Nézem a korpuszt, keresem az ismert Krisztus-arcot, és nem találok a megszokott, az ismert arcvonásokat, és helyette az ázsiai vonások, laoszi Krisztus-arc tekint rám. Üzeni, hogy alkotója e keresztnben megtalálta Krisztust, megtalálta önmagát, a legszemélyesebbel, a saját arcvonásaival tette hitelessé, a nem közénk tartozó keresztény ember számára is érthető egyetemessé a szenvedőt.

A római katonának bizonyosság kellett, a halál bizonyossága, és ezért nyitotta meg a keresztfán megfeszített Krisztus oldalát. Kellott a víz és a vér bizonyossága, hogy a keresztfán a halál beálltát

siettető lábszárcsontok megtörését elhagyja. Kellett, hogy jelenthesse Pilátusnak a Zsidók Királyának halálhírét. Nekünk elég, ha feltekintünk a keresztre és bizonyosságot kapunk a felénk áradó szeretetről, a megváltásról, emlékezhetünk a Golgotánkhoz vezető útra, a mi kereszttutunkra és készülhettünk a negyven napon, várhatjuk a Húsvétot.

Budapest, 2007. március

Szövényi Zsolt

Lelkipásztori beszámoló a 2006. évről

„A szeretet „eksztázis”, de nem a mámorító pillanat értelmében ekasztázis, hanem úgy, hogy állandó út a magába zárkózó én-ből az én szabad elajándékozására, az önátadásra. S éppen ezáltal önmaga megtalálására, sőt Isten megtalálására: „Aki meg akarja menteni az életét, el fogja veszíteni; aki pedig elveszíti, meg fogja azt találni” (Lk 17,33) – mondja Jézus.” (Deus Caritas Est 6.). XVI. Benedek pápa, szeretetről írt enciklikájának idézett igazságát tapasztalta meg a magyar egyház a most befejeződő 2006. évben, amikor szeptember 17-én történelmi eseményként éltük meg és ünnepeltük Salkaházi Sára szociális testvér boldoggá avatását Budapesten, a Szent István bazilika előtti téren. Sára testvér, aki 1899. május 11-én született Kassán, végig járta a szeretetnek ezt az extatikus útját és valóban eljutott a szeretet legmagasabb fokára, önmaga szabad elajándékozására, amikor 1944. december 27-én önként áldozta fel életét azokkal és azokért, akiket az emberi gyűlölet elől védeni és bujdatni akart. Kereste élete értelmét és boldogságát. Volt tanítónő, menyasszony, kalapboltban eladó, újságíró és író, könnyű életet kedvelő, de mindig többre vágyó ember. Majd felismerte Isten hívását és igent mondott. Első fogadalmát 1930-ban, örökfogadalmát 1940-ben tette le. Szociális testvéri életének örök fogadalmi mottója: Alleluja! Ecce ego, mitte me! (Alleluja! Íme, itt vagyok, engem küldj!) Mottójához hűen szívét-lelkét, minden képességét, erejét a „Megszentelő Szeretet” szolgálatába állította. A Felvidéken és Kárpátalján tevékenykedett, majd 1938-tól Budapesten élt. A II. világháború alatt a társaság befogadta házaiba az üldözötteket. Ő is részt vett az üldözöttek menekítésében. Egyre jobban égett benne a vágy, hogy felajánlja önmagát áldozatul a társaságért, a testvérekért. Életáldozata 1944. december 27-én teljessé vált. A budapesti Bokréta utca 3. sz. alatti munkásnőotthonból – ahol üldözötteket bujdatott – vitték el a nyilasok, Bernovits Vilma hitoktatónővel és néhány menekítettel együtt. Még aznap este beelölték őket a jeges Dunába a pesti alsó rakparton. Életszentségének példája és ereje segítsen minden magyar embert az elkötelezett, szolidáris, segítő szeretet megélésében.

A szenteket teremtő Isten gondviselő szeretetét megköszönve tekintsünk most vissza a mögöttünk levő esztendőre és adjunk hálát Istennek minden ajándékáért plébániánk életében.

1. Személyi köszönetek

Köszönetemet fejezem ki az elmúlt esztendő szolgálataiért minden munkatársamnak. dr. Verbényi István atyának, aki ebben az esztendőben is nagy hűséggel és segítőkészséggel kapcsolódott plébániánk életébe és végezte a szervita nővérek lelkipásztori szolgálatát.

Szenderffy Ferenc atyának, a kelenvölgyi plébánián segítségemre végzett mindig megbízható és buzgó lelkipásztori munkájáért.

Köszönöm Erdős Attila káplán atyának a lelkipásztori munkát: a gyerekek keresztútjárásának és rózsafüzér imájának megszervezését, a liturgiában, főleg a közös, ünnepélyes zsolozsmák szervezésében és tanításában való buzgóságát, a ministránsokkal való rendszeres foglalkozását, a missziós nap és a templom búcsú ünnepének szervezésében végzett munkáját és azt a készséget, amellyel segítségemre volt a kelenvölgyi plébánia lelkipásztori szolgálatában is.

A képviselőtestület mandátuma a mai nappal lejár. Így ezen a hálaadáson nem csak az elmúlt esztendőért, de az elmúlt öt év szolgálataiért is köszönetemet fejezem ki Paál Zoltánnak az Egyházközségi Képviselőtestület világi elnökének és az egész Képviselőtestületnek a plébánia és a templom ügyében végzett munkáért és a liturgiában vállalt szolgálataikért. A választás után új testület áll fel.

Köszönet Pető László kántor úrnak, Ludmány Emil karnagy úrnak és az énekkarnak, akik rendszeres közreműködésükkel tették mindig szebbé szentmiséinket, illetve karácsonykor, húsvétkor és a nyári szünet kezdetén rövid koncertjeikkel ajándékoztak meg minket.

Köszönöm Rácz István és Labundy Gábor sekrestyéseknek valamint a templom díszítőinek, takarítóinak és a ministránsoknak templomunkért és közösségünkért végzett minden fáradozását. Ministránsaink a győztesek kupájával tértek haza az elmúlt nyáron a péliföldszentkeresztli ministráns táborból és versenyről. Gratulálunk nekik és reméljük jövőre is szép eredményeket érnek el, és a templomi szolgálatban

még buzgóbban vesznek részt. Köszönjük azok szolgálatait is, akik vállalják a felolvasást a szentmiséken. Kérjük, mindnyájan érezzék fontosnak az aktív, tevékeny részvételt a liturgikus ünnepeken.

Köszönöm azok figyelmes szeretetét, akik egész évben a szentmisékhez szükséges tiszta misebor ajándékozásával segítik liturgikus életünket.

2. Plébániánk szentségi és lelki élete, az esztendő jelesebb eseményei

Hétköznapokon 2 szentmise (reggel és este), vasárnapokon pedig 5 szentmise van templomunkban. A szentmisék látogatottsága buzgó. Különösen is kiemelhető, hogy ádvent idejében a gyerekek is nagyon szép számban vettek részt a hajnali szentmiséken.

Szentség kiszolgáltatások:

Keresztség: (58: 29 fiú; 29 leány; 51 csecsemő 3 gyermek 4 felnőtt) <2005: 51>

Elsőáldozás: 59 gyermek (24 fiú, 35 leány) <2005: 47>, május 8-án

Bérmálás: 4 felnőtt (húsvétkor)

Házasságkötés: 23 pár jelentkezett: 9 pár itt esküdött; 14 pár elbocsátva más templomba <2005: 34/20>

Betegek kenete közösségi kiszolgáltatása ebben az évben február 12-én (közel 90 fő)

Elsőpéntekenként látogatjuk a betegeket és rendkívüli alkalmakor is természetesen szívesen visszük a szentségeket a betegeknek. Ebben az évben is mentünk kórházba az egyházmegyei Kórház Lelkészség hívására is. Legyen gondunk arra, hogy idős és beteg testvéreink szentségekhöz juthassanak.

Temetés: 65 elhunyt (33 férfi, 32 nő: 19 betegek szentségével megerősítve) <2005: 81>

Jelesebb események:

Plébániánk életében az esztendő legkiemelkedőbb eseménye a templom búcsú ünnepéhez kapcsolódó Missziós Nap volt, melyet előkészületként éltünk meg a jövő évi városmisszió kapcsán. Hálásan köszönöm Medgyessi Ferencnek a szervezésben kifejtett munkáját és mindazok fáradtságát, akik a felkészülés tavaszi és nyári hónapjaiban szolgálatkész közreműködésükkel segítették a missziós nap sikerét. Ehhez az eseményhez kapcsolódóan elindult a Vándor Evangélium imaközösségeinek apostoli tevékenysége. Naponként végzett imájként szentelje meg és tegye teljessé és hatékonyá kegyelmével a kinyilatkoztatást adó Isten szeretete.

Január 15-23/18-án ökumenikus imaóra (Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoka tanúságtétele)

Március 17-én egész napos szentségimádás

Április 6-7-8 nagybőjti lelkigyakorlat: Ábrahám Béla szalézi atya

Május 8-án gyerekek Mária-köszöntése a templomban

Május 27-én a bibliaórák résztvevőinek zárandoklata: Mátraverebély-Szentkút-Szécsény-Rétság

Július Kántorképző szentmiséi

Szeptember 1-től Vándor Evangélium apostoli imaszolgálat

Szeptember 17-én Salkaházi Sára boldoggáavatása

Szeptember 24-én templomunk búcsú ünnepe (dr. Udvardy György püspök atya)

Október 5. templomunk felszentelésének 65. évfordulója

Október 15-én őszi szentségimádási nap

Október 23-án Angelo Sodano bíboros pápai legátus a Szent István bazilikában

Októberben a rózsafüzér imádságon való részvételünk is szépen alakult. Köszönet a Rózsafüzér Társulat imádkozó közössége imáiért.

November 11-én Don Bosco Óvoda megalakulása 5. évfordulója

November 18-án Katalin-bál

Ádvent négy szombatján: Szűcs Balázs atya, a PPKE egyetemi lelkésze ádventi lelkigyakorlata

December 23-án délután plébániai karácsony-várás

December 28-án, aprószentek ünnepén mécses gyújtással, rózsafüzér imával és szentmisével engeszteltünk az elmúlt évben Magyarországon elkövetett abortuszokért. Köszönet mindenkinek (ebben az évben már többen voltunk), aki fontosnak érezte, hogy jelen legyen ezen a könyörgő estén. Őszintén remélem, hogy az elkövetkezendő esztendőnkben mindig többen leszünk, akik átérezzük ennek az imának fontosságát.

December 30-án, Szent Család ünnepének vigíliáján a családos közösségek hálaadása

Szentségimádások minden hónap első vasárnapján, délután 4 órától, 5 órától pedig közös szentóra.

Elsőpéntekenként este 9 órától virrasztó Taize-i imaóra, minden első szombaton közösen imádkoztuk a rózsafüzér imát a magyar családokért és az ifjúságért. Minden hónap második csütörtökén este 8 órától mindenki számára nyitott karizmatikus imaóra van templomunkban.

Közösségek működése ebben az évben:

Családos közösségek: immár négy közösség működik. Rendszeres összejövetelek, nyári közös lelkigyakorlat (augusztus 1-4.) Győrújbaráton

A Pont ifjúsági közösség rendszeres programjai, nyári tábora, karácsonyi előadása

Ministránsok rendszeres programjai szombatonként

Kislány-kör péntekenként délután 4 és 6 óra között a Don Bosco Iskola hittan termében

Szalézi Munkatársak közössége: oratórium péntekenként, Vidámság Napja, Csillag tábor augusztus utolsó hetében.

Albertfalvi Keresztény Társas Kör: Albertfalvi-napok szervezésében, szellemi - lelki hétvége november 17-18-ig a Szent Margit Gimnáziumban: Vigyázó szemetek hazánkra vessétek címmel 1956.

A Nyugdíjas Klub programjai: kirándulás Máriabesnyő - Gödöllő (szept.9).

3. Iskolai élet, hitoktatás

Don Bosco Katolikus Általános Iskola, ebben az évben 14. tanévét kezdte meg. Megköszönöm Kissné Esztergár Klára igazgató asszony, valamint az iskola és óvoda vezetői, pedagógusai és minden dolgozója munkáját. Megújult az iskola udvara, köszönet érte Rigó Gábornak és munkatársainak, a szülőknek, akik nagyon sok időt és energiát áldoztak a közös munkára. Vasárnaponként a gyerekek osztálymiséi, havonta egy alkalommal pedig iskolamise van templomunkban számukra. Az iskolában heti két órában folyik hitoktatás minden osztályban. Hitoktatás van a Petőfi Sándor iskolában és a Mérei Ferenc iskolában is. Hálásan köszönöm a hitoktatók becsületes helytállását és munkáját. A plébániai hitoktatás 1 alsó, 1 felső tagozatos, 1 középiskolai csoportból, 1 ifjúsági hittanból és 1 katekumen kurzusból áll, amely felnőttek elsősáldozási előkészítő hittana. A plébániai hittan csoportok elég kis létszámban működnek. Péntek este bibliaóra van felnőttek részére, melynek szép látogatottsága van: Szent Pál apostol korintusiakhoz írt első levelét olvassuk.

4. Karitás - tevékenység

Plébániai karitás csoportunk tagjai ebben az évben nagy hangsúlyt fektetett lelkiéletük formálására. Rendszeresen részt vettek az egyházmegyei és a plébániai lelki programokon. Ebben az évben ünnepeltük a csoport megalakulásának 20. évfordulóját. November 19-én este a szentmisével és egy szál virággal köszöntük meg hűséges munkatársaink fáradozását. Idén is rendszeresen kaptunk a kedves hívektől ruha felajánlásokat. Hálásan köszönjük azok adományait, akik valóban használható és tiszta ruhákat hoztak. Sajnos egyre többször előfordult lomtalanításba illő adomány is. Egyben jelezzük, hogy a közeljövőben nem tudunk fogadni ruha adományokat. A budaörsi Tesco parkolójában zöld konténerknél jótékonysági szervezetek átveszik a felajánlásokat. Adományokat kaptunk a plébániai Katalin-bálon tartós élelmiszerekben és tisztító szerekben; a Szent Erzsébet kenyér vásárlással (153 ezer Ft), a Szent Antal perselyen keresztül és egyéb módon. Támogatást kaptunk a Szent Erzsébet Karitás Központtól is pénzben, élelmiszerben és karácsonyi ajándékokban. Karácsonykor 43 ajándécsomagot tudtunk szétosztani családoknak és magányos, kisnyugdíjas öregeknek. A karitás munka iránya a jövőben erőteljesebben fordul a betegek, magányosok látogatása és segítése, valamint a karitás csoporthoz eljuttatott szándékokra végzett imádságok felé. Ezeknek a feladatoknak megvalósításához kérjük mindenki segítségét. Hálásan köszönöm Murányi Kati régió és plébániai csoportvezető, valamint munkatársai szolgálatát. Továbbra is várjuk mindazok jelentkezését az utolsó vasárnapi karitás-ügyeletek alkalmával, akik szívesen kapcsolódnának munkájukba. Boldog Kalkuttai Teréz anya, a csoport védőszentje mennyei közbenjárása segítse továbbra is munkájukat.

5. Sajtó és kultúra

Ebben az évben is megjelent az Egyházközségi Levél négy száma. Köszönet mindenkinek, aki írásaival gazdagított és a szerkesztés munkáiba kapcsolódva segített bennünket.

A templom bejáratánál lévő könyves asztalnál is értékes szellemi kincsekhez juthattunk.

Köszönöm mindenkinek, aki érdeklődésével megtisztelte a templomunkban megrendezésre kerül kulturális programokat. Fontos, hogy ne csak lelkileg, de szellemileg és kulturális igényeinkben is gazdagodhassunk templomi közösségünkben.

6. Egyházközségi hozzájárulás

Hálásan köszönöm, az egyházközségi hozzájárulás beszédői munkáját. Köszönjük a személyi jövedelem adó 1% felajánlásokat is.

Az elmúlt évben is megmutatkozott a hívek jótékony, adakozó szeretete. A meghirdetett öt országos gyűjtés alkalmával összesen 1.281 ezer Ft-ot gyűjtöttünk, melyből külön is megemlítem a katolikus iskolák megsegítését: 439 ezer forintot és a karitás-gyűjtést: 235 ezer forintot. Ezekon kívül két rendkívüli gyűjtés is volt: májusban a Don Bosco iskola udvarának felújítására (275 ezer Ft), valamint december elején az Óvoda udvarának felújítására (230 ezer Ft). Minden adakozónak és jótévőnek Isten fizessen meg.

Az eddig megemlétezeken kívül, őszinte hálával mondok köszönetet mindenkinek, aki templomunkért és plébániai közösségünkért bármilyen lelki vagy anyagi áldozatot hozott, vagy munkájával segítette plébániai életünket.

Közös ügyet szolgálunk mindnyájan: Isten dicsőségét és emberi közösségünk javát. Az elhunytak nyugodjanak békében, az élőket pedig segítse Isten gazdag áldása és kegyelme a további tevékenységben.

„A hit, a remény és a szeretet összetartozik. A remény gyakorlatilag a türelem erényében válik láthatóvá, mely nem hagyja abba a jót a látszólagos sikertelenségben sem; és az alázat erényében, mely elfogadja Isten titkát, és bíz benne, a sötétségben is. A hit bemutatja nekünk Istent, aki a Fiát adta értünk, és csalhatatlan bizonyosságot ad arról, hogy igaz: Isten szeretet! Ily módon türelmetlenségünket és kétségünket biztos reménnyé változtatja, hogy Isten a világot kézben tartja, s hogy minden sötétség ellenére győz, miként ezt a Jelenések könyve megrázó képekkel mutatja. A hit Isten szeretetének befogadása, mely szeretet Jézus kereszten átszűrt szívében nyilvánult meg, és szeretetet hoz létre. Ez az a fény – végső soron az egyetlen – mely ezt a sötét világot újra meg újra megvilágosítja, és erőt ad nekünk az élethez és a tevékenységhez. A szeretet azért lehetséges, és mi azért tudjuk gyakorolni, mert Isten képmására vagyunk teremtve” (Deus Caritas Est 39.). Neki, a szeretet Istenének, aki saját képmására teremtett bennünket, legyen dicsőség és tisztelet mindörökkön örökké.

Budapest - Albertfalva, 2006. december 31.

Kollár Antal

plébános

A „Narnia krónikái”-tól a Városmisszióig

A Narnia krónikáit majd mindenki ismeri. Legalábbis az első könyvet, „Az oroszán, a boszorkány és a ruhásszekrény” címűt. Hiszen tavaly még játszották a mozik C.S.Lewis remek regénysorozatának első részét. Mikor én olvastam, nagyon megtetszett az író példabeszédes, nem „szájbarágós”, mégis elgondolkasztó meseszövése. Több könyvét elolvastam, s most a Perelandra címűt szeretném idézni. A végén pedig kiderül, mi köze az egésznek a városmisszióhoz.

Perelandra egy másik világ. Ha úgy tetszik, egy másik bolygó. Ide csöppen az író (már elfelejtettem, hogyan, de nem is fontos), s elámul a természet érintetlenségén. Biblia előtti állapotok uralkodnak ott, ragyog a Nap, burjánzik a természet, minden békés sugároz, s az oroszán sem bántja a gödölyét. Itt él két csodálatos lény, Perelandra királynője és királya, mint a természet gyermekei. Szépek, tiszták és boldogok.

Itt bolyong az író, rejtőzködve igyekszik beleolvadni ebbe a Paradicsomba, figyelni ezt a nem-ismert világot és élvezni kiváltságos állapotát.

Ekkor bukkan föl a Gonosz.

Része az egésznek, nem feltűnő, s beszél. Beszél a királynővel, s beszél a királlyal. Hazudik, s e két csodalény között felbred a féltékenység, a gyanakvás.

Az író szomorú lesz. Az ármány kezdetét veszi, s a felhők beárnyékolják Perelandra napsütötte lankáit.

A Gonosznak mindez nem elég. Tovább folytatja intrikáit, s a helyzet rosszabb és rosszabb lesz. Már-már háború van készülőben, s az író döbbenetesen észre, hogy az egykor paradicsomi állapot szertefoszlik. Nem érti, s felkiált: „- Hát nincs senki, aki megállítaná ezt a folyamatot? Hol az Isten? Hogy hagyhatja elpusztulni azt a Paradicsomot, ami volt? Miért nem küld valakit, hogy szóljon a királynőnek, hogy a Gonosz csak hazudott? Még nem késő kibékülni! Még meg lehet állítani a pusztulást! Hát nincs, aki szóljon?”

Nincs senki. Csak ő van itt, az író, aki látja mindezt, s tudja mit kell tenni.

Akkor döbben rá, hogy neki kell megtennie azt, amit mástól várt. Őt küldte az Isten, hogy megállítsa a romlást. Neki kell felnyitnia a király és királynő szemét, neki kell kiáltania, hogy a Gonosz csak hazudott, ármánykodott, hogy háborút szítson!

Engem küldött az Isten!

Engem is küld az Isten. Minket is küld. Ahogy a pap mondja a mise végén: „Küldetéstek van, menjetek békével!” Négy szó. Küldetés, van, menni és béke.

Ez az életünk értelme, hitünk lényege.

Küldetések van. „Menjetekek és tegyetekek tanítványommá minden népet!” Tudjátok, milyen nagyszerű ez? Van miért élni! Van Feladatom! Küldve vagyok! Valaki megbízik bennem, alkalmasnak talál a Feladatra. Engem küld. Most. Ma.

Menjetekek békével – indulni kell. Tegyük tarisznyánkba a békét, az örömet, a Jóhírt, az Evangéliumot, s menjünk. Először a legközelebb állókhoz; a családomhoz, rokonokhoz. S mondjuk el nekik, amit az írónak is el kellett mondania a királynak és a királynőnek; hogy a Gonosz be akar csapni, háborúságot kelt, pedig a világ nem rossz, csak a Gonosz tette azzá. Hát mondjunk ellen a Gonosznak! Nyissuk fel az emberek szemét, mondjuk el az Örömhírt!

Ha egy családban gyermek születik, anyu-apu mindenkinek el akarja újságotolni az örömét; hogy ők milyen boldogok! Ugyanezzel az örömmel készülünk mi is a Városmisszióra!

Ha beszélni tudsz – Tiéd a színpad! Ha szervezni tudsz – szabad kezet kapsz az egyik délutánra! Ha énekelni tudsz – daloljátok!

Nem maradhatsz tétlen! Itt az idő!

Medgyessy Ferenc

„Egy családanya hasznos felfedezése”

Jó bornak nem kell cégér. És a jó TEJ-nek?

Közmondásaink egyike szerint „A jó bornak nem kell cégér.” Mindnyájan ismerjük a kifejezés értelmét: a jó árunak, az igaz ügynek nem kell nagy hírverés. De sokszor hallhattuk a közmondás egy másik változatát „Jó bornak is kell cégér.” Ez különösen a mai világunkban érvényes. A ránk zúduló reklámözön ellensúlyozására, a valóban értékes is kapjon nyilvánosságot.

Lassan egy éve lesz, hogy vásárlásból jöttem biciklivel a Tétényi úton, mikor a kelenföldi városközpontban a piros hetes buszmegállónál láttam egy fehér kis teherautót, melyből tejet árultak. Megálltam, s mivel nagyon bizalmatlan vagyok mindennel szemben, amit utcán lehet venni, körbejártam az autót. S ahogy ott ólálkodtam, a barátságos eladóktól kaptam két prospektust. Az egyik arról szólt, hogy a tej amit árulnak, honnan jött, mit jelent egy átállás alatt lévő biogazdaság. A másik felhasználási javaslatokat tartalmazott: hogyan készíthetünk házilag kefirt, joghurtot, s több finom tejterméket, mint régen nagyanyáink.

A rozsdamentes hűtőtartály, a rajta jól látható hőmérő, a higiénikus, kedves kiszolgálás tetszett. Úgy gondoltam, lesz ami lesz, veszek egy liter tejet, majdcsak rászórom a családra.

Ebből a tétova vásárlásból csoda történt. Otthon az egy liter tej, hidegen és nyersen pillanatok alatt elfogyott. Aztán, ha jött a kocsi, egyre többször mentünk venni „igazi” tejet. Gyermekkorom emlékét idézi, hogy visszatértünk a tejiváshoz. Pohárszám fogy reggelire, uzsonnára, magában vagy müzlire öntve, esetleg kakaóval. Én a tejeskávét szeretem legjobban, meg a joghurtot, amit a tejeskocsinál kapott recept szerint készítek. Azok az ételeink is, melyekhez tej kell, sokkal finomabbak az igazi tejjel, ahogy már mi hívjuk a kelenföldi városközpontban a kis teherautóból kapható teljes tejet.

Számontartjuk, mikor van a tejeskocsi a városközpontban: kedd-csütörtök délután (15:30-20:00) és szombat délelőtt (6:30-11:00). Most már nem mulasztjuk el megvenni, az igazi tejből, a család számára szükséges mennyiséget. Szombat délelőtt, a négy gyermekünk legkisebbikének, Mihály Andrásnak feladata a tej beszerzése hat tagú családunknak. Közülünk, ebben az időpontban, ő ér rá a legjobban. Bizony 4-5 litert kell már hoznia, hogy keddig kitarson.

Sokszor látom, hogy a tejeskocsinál egyre több a vásárló, néha egész hosszú a vevők sora. Előfordult már, hogy elfogyott a tej, pedig még vettek volna. Ezért úgy gondolom, reklámra nincs szükségük. Inkább nekünk jó, ha kiválóra bukkanunk, annak tapasztalatát megosztjuk egymással. Ezzel is lehetőségünk nyílik arra, hogy magyar emberek munkájából származó értékes táplálékot adjunk családtagjainknak.

Mindezek miatt, azt kértem Kovács István úrtól, a Tarnamenti-2000 Mezőgazdasági Termelő, Szolgáltató és Kereskedelmi Zrt. igazgatóságának elnökétől, hogy röviden mutassa be a céget plébániánk hívóinak. Mondja el, hogy honnan kerül a tej a hűtőtartályba, milyen gazdaság áll a háttérben.

Beszélgetésünk kezdetén Ön a tejet ősi energiatalként jellemezte. Foglalja össze a tej ember számára kedvező hatásait.

Komoly vita zajlik a médiában arról, hogy szabad- e egyáltalán tejet innunk. Természetesen igen, hiszen a tej egészség! Könnyen emészthető zsírsavak, értékes fehérjék, a ritkább vitaminok (B12, D) jellemzik, csakúgy,

mint a bő kalciumtartalom a csontok érdekében. A biotéj a legegészségesebb, hiszen 64%-al több Omega-3 zsírsavat tartalmaz, mint a hagyományos tej. Ez az anyag csökkenti a szívizominfarktus kockázatát. A biotéj több E-vitamint is tartalmaz, amely az érlelmeszesedés ellen hat, és védi a sejteket a szabad gyökök alattomos támadásaitól. Magasabb a bétakarotin tartalma, és a konjugált linolsav tartalma (CLA), amely rákmegelőző és immunerősítő.

Napjainkban az egészséges életmódra való törekvések, és az erre kiható étkezési reformok hódítanak szerte a világon. Ehhez a trendhez szorosan kapcsolódik az élelmiszerekkel szemben támasztott egyre magasabb minőségi igény. Ennek egyik talán leghatásosabb alternatívája a bioélelmiszerek előállítására, mely egyre nagyobb teret nyer a vásárlók körében. A felmérések szerint fokozatosan nő azoknak az embereknek a tábor, akik igényt tartanak az egészséges élelmiszerek fogyasztására.

Ismertessen meg bennünket azzal a vállalkozással, amelyik egyike a teljes értékű tejet termelő gazdaságoknak.

Cégünk, a Tarnamenti-2000 Mezőgazdasági Termelő, Szolgáltató és Kereskedelmi Zrt., amely Jász-Nagykun-Szolnok megyében, Jászdózsa községben található, felismerte azt a tényt, hogy a korlátok nélküli műtrágyázás és a növényvédőszer használata tönkretesz a környezetet, szermaradványai felhalmozódnak a növényi- és állati szervezetekben, ezáltal közvetve az emberekbe is visszajutnak. Ez okozza, hogy manapság egyre gyakoribbak az olyan betegségek, melyek az intenzív termelés bevezetése előtt ismeretlenek voltak. Ez vezetett ahhoz a szemléletváltáshoz, mely szerint a mennyiségi termelést, fel kell váltania a kiváló minőségre való törekvésnek. Ennek érdekében tevékenységünket 2004 őszétől a Biokontroll Hungária Kht. ellenőrzi. Célunk az egészséges bio-termékek, köztük a biotéj előállítása. Jelenleg a két éves átállási időszak második évében járunk. A termőterületek átállítása 2006 év végére megtörtént, a 2007-es évben betakarításra kerülő növények, így a takarmánynövények is bio minősítéssel fognak rendelkezni. Melyek etetésének kezdetétől számított fél év múlva, azaz 2008 első negyedében kaphatják meg állataink, valamint az állati eredetű termékeink a teljes értékű bio-minősítést.

A hagyományos állattenyésztésben alkalmazott hozamfokozók, antibiotikumok és különböző gyógyszerek használatát teljesen és véglegesen megszüntettük. Esetlegesen megbetegedő állatainkat homeopátiás módszerekkel, valamint különböző gyógynövényekből készült gyógyhatású készítményekkel kezeljük, mely által javultak a tej beltartalmi paraméterei.

A szarvasmarhákat a telepen kötetlen tartási rendszerben tartjuk, magyar holstein-fríz fajtát tenyésztünk. A tehenek fejése fejőházban történik, naponta két alkalommal, tiszta, higiénikus körülmények között, zárt csővezetékes fejőrendszerrel. A fejést követően a tej egy szűrőn folyik keresztül, majd lemezes hőcserélővel 4 °C-ra hűtjük, és szigetelt tartályban tároljuk az elszállításig. Ezután a szűrésen és hűtésen kívül más kezelést nem kap. Így szállítják a feldolgozóba, vagy közvetlenül a fogyasztóhoz. A termelt tej minőségét a Tejellenőrzési Felügyelet Tejvizsgáló Laboratóriuma és az Állategészségügyi Szolgálat rendszeresen – tíz naponként – ellenőrzi, melynek eredménye, hogy az elmúlt 3 év során minden alkalommal extra minőségű volt.

A takarmány alapanyagok saját termesztésűek, immár két éve kizárólag ellenőrzött gazdálkodásból származó takarmányt fogyasztanak állataink. A megbízhatóságot fokozza az is, hogy saját darálónkban és keverőnkben állítjuk elő a szükséges abrak mennyiséget. A legmagasabb tej termelésű tehenünk 11.205 kg tejet termelt 305 nap alatt. Az év során értékesítésre került tej zsírtartalma 3,6–3,9 % volt.

Telepünkön 395 tehen és szaporulata található. Összesen 740–760 db szarvasmarha. A napi tejtermelésünk 6.300–6.500 liter. A megtermelt tejünk nagyobbik részét a Jásztej Zrt. dolgozza fel, – mely cégnek tulajdonosai is vagyunk – kisebb mennyiséget közvetlenül a fogyasztóknak értékesítünk. Terveink között szerepel, a Jásztej Zrt. termékeinek az értékesítése is.

Ha valaki többre kíváncsi, vagy valamilyen gondolatát, javaslatát szeretné megosztani Önökkel, hova fordulhat?

Észrevételeiket és javaslataikat szívesen fogadjuk, az alábbi telefonszámon: 57/536-040 és e-mail címen: tarnamenti@invitel.hu

Elnök úr, olvasóink nevében köszönjük munkájukat és a tájékoztatását.

Leendő és új vásárlóinknak köszönjük, hogy a Tarnamenti–2000 Zrt. által forgalmazott friss tejet vásárolta. Jó egészséget kívánok! Cégünk gazdálkodásának mottójaként választott indián jövendölést ajánlom figyelmükbe:

Majd csak azután, hogy az utolsó fát is kivágtad,
Majd csak azután, hogy az utolsó folyót is megmérgezted,
Majd csak azután, hogy az utolsó halat is kifogtad,

Majd csak azután, érted meg, hogy a pénzt, azt nem tudod megenni!

Az elnök úrral folytatott beszélgetést és az igazi tej fogyasztására való buzdításomat egy vidám történettel zárom le, melyet ferences öcsémtől hallottam:

„A ferences barátot elhívják egy faluba, ahol 3 napos missziót tartanak. Első este a vacsoránál a barát a pohár bor után megszólalt:

– Ez bor!

A második este a vacsoránál a pohár bor után ismét megszólalt:

– Ez bor!

Utolsó nap befejezve a lelkigyakorlatot, a barát vacsoránál megint kapott egy kis bort, de most nem szólt semmit. A vendéglátó plébános atya nem állhatta szó nélkül:

– Most miért nem mond semmit testvérem?

A barát így válaszolt:

– Tegnap és előtte a gyomromnak kellett mondani: ez bor, hogy fogadja be az italt. De ez most igazi, jó bor, ez magától is lecsúszik.”

Családunk is hasonlóan járt, amíg évekig ittuk a „hosszantartó, dobozos tej”-nek nevezett folyadékot. Bízattni kellett hozzá magunkat. A Tarnamenti 2000 Rt. által termelt tej itatja magát. Aki ezt veszi, az könnyen ráérez a tej igazi ízére.

Batóné Márti

Amikor a tanárok és diákok még hétvégén is együtt vannak avagy „Sarjadó élet, Élet fája, virágnak virága”

Mi? Tanárok és diákok együtt? Ez így persze nem egészen igaz, de annyi mindenképp, hogy március 23-án a Don Boscós tanárok a saját lelkigyakorlatukra érkezvén Péliföldszentkereszten 10 mostani, vagy volt diákjukkal találkozhattak. Miért is? Mert akkor volt Péli! Vagyis a szaléziak által serdülőknek szervezett nagyböjti lelki napok Péliföldön. Erről szeretnék most beszámolni, hogy a fiatalok kedvet kapjanak, az idősebbek pedig meglássák, hogy milyen is ez a mai ifjúság (legalábbis egy része).

Tehát kezdjük az elején. Pénteken a testi táplálékok után rögtön szellemieket is kaptunk Hartai Gábor atyától, a lelkigyakorlat vezetőjétől a bevezető gondolatokban. Majd Róbert atya és a szalézi szentek, boldogok és „majdnemszentek” segítségével játékos formában ismerkedtünk meg egymással. Az estét Bueno Notte-val (Jó éjszakát) zártuk; Róbert atya mesélt nekünk egy emberről, akinek „nem volt ideje” élni, és Isten nélkül halt meg.

Másnap a reggeli imát még kicsit álmosan mondtuk, de a reggeli után már mindenki frissen és üdén ült be az első elmélkedésre. Gábor atya gondolatainkat a „Miért élünk a földön?” kérdésre irányította. A kérdést körbejárva volt szó a szenvedésekről, megpróbáltatásokról, a kegyelmekről. Kiemelném Viennay Szent János gondolatát: „Olyanok vagyunk, mint Isten előtt; se több, se kevesebb.” Érdemes ezen elgondolkozni. Mi is ezt tettük a kiscsoportos beszélgetéseken, ahol más érdekes kérdéseket is megvitattunk. (Kiért áldoznád fel az életedet? Mi akadályozza, hogy az életed tejes legyen?)

A szombat délután mindig a közösségépítésé, idén elültettük az élet fáit, a régi ismerősökkel beszélgettünk, aki akart, bajlódhatott a bonyolult ördög-lakatokkal. Volt, aki tanulni próbált, de minél többen tanultak meg „poharazni”, annál nehezebben lehetett koncentrálni.

Számomra a hétvége egyik legmeghatározóbb része a szombat délutáni keresztút volt. A szabadban jártuk végig a stációkat, de az igazán szép az volt, hogy a fiúk végig hordoztak egy keresztet.

A második elmélkedés témája Jézus, az Élet Ura, és az emberi élet szépsége volt. Gondolkodtunk az élet tiszteletéről, védelméről, és érdekes történeteket hallgattunk a halál közelében lévő emberekről. Gábor atya filmeket is ajánlott, amelyek az életről szólnak (Az élet szép). Szó volt még arról is, hogy a szerzetesi hármast fogadalom (engedelmesség, tisztaság, szegénység) ellentétét sugallják, ahol csak lehet, de ezeknek a kísértéseknek ellent kell állnunk, így teszünk valódi tanúságot. Ehhez kértünk erőt a szentmisében.

A napot szentségimádással, és lelki beszélgetésekkel zártuk. Különleges hangulata van azoknak a beszélgetéseknek, amikor a szentgyónásra várva vitatjuk meg az élet nagy kérdéseit a velünk egykorúakkal.

Vasárnap reggel érdemes volt felkelni, hiszen a reggeli imát Claudius tartotta, aki Indiából jött Magyarországra misszióba. A harmadik előadás is sok mély gondolatot tartogatott számunkra. A legfontosabbak

talán, hogy nem halálra vagyunk ítélve, hanem Életre. Sok esetben a test csak hordozza a lelket, amolyan előkészületi bárka. Vagy egy hasonlat a repülőkről: egyik repülő sem marad az égben, így aki megszületett (felszállt), az meg is fog halni (leszáll, vagy lezuhan). Élünk úgy, hogy ne zuhanjunk, hanem csendesen leszállhassunk, ha eljön az idő.

A szentmise keretében imádkoztunk a balassagyarmati bérmálandókért, és magunkért, hogy a lelkigyakorlaton hallottakból mindig meríthessünk, ha nehézségekbe ütközünk Életünk útjain.

Sajnos a lelki napoknak is vége lett, az ebéd után még megköszöntük és most is megköszönjük a testi-lelki felfrissülést a szervezőknek, segítőknek: Gábor atyának, János atyának, Róbert atyának, Claudiusnak, Joli néninek, az animátoroknak és mindenkinek!

A résztvevők nevében:

Bató Margit

Benelux körút: Hollandiából Belgiumba

Elhagyjuk Delft városát és a királyi főváros, Hága felé tartunk. Mielőtt azonban a város történelmi nevezetességeit megtekintenénk, Hága egyik idegenforgalmi attrakcióját, a Madurodamot, a liliputi várost látogatjuk meg. Holland városok, falvak híres épületeinek kicsinyített mását látni az 1952-ben alapított, és az évről évre növekvő Madurodamban. Ősi paloták sorakoznak a polgárházak mellett, amelyek az egymást követő évszázadok változó stílusait mutatják. Viszontláttunk jó néhány, már eddig is megcsodált látványosságot: a Rijks Múzeumot, a Dam tér épületeit Amsterdamból, a delfti főteret az Új templommal, és olyanokat is, amelyeket később láttunk, mint például a Riddersaal-t és a Nemzetközi Bíróság épületét Hága városából. Nemcsak épületek másai láthatók itt, hanem életképek is a holland életből. A csatornák partjain szélmalomok állnak, lapátjaik forognak, mintha a szél mozgatná őket. Robognak a vonatok, az autópályákon kamionok száguldanak személyautókkal együtt. Látható az amszterdami repülőtér mása miniatűr repülőgépekkel, köztük Malév géppel is. Egy stadionban focimérkőzés van, a hangok a szurkolók moraját idézi. A pályán lévő csapatok mezéből valószínű, hogy egy holland-argentin mérkőzést idéznek. Ez volt a 78-as világbajnokság döntője, bár az a mérkőzés Buenos Airesben volt. Odébb a tenger, óriási kikötőkkel, mint a rotterdami, a rakpartokhoz hajók, óceánjárók és tehergőzösök simulnak. A tengeri élet mindennapjai is megelevenednek. Egy hajón időnként tűz üt ki, de néhány pillanat múlva megjelennek a mentőhajók, és vizet lövellve eloltják a tüzet. Egy másik hajó a kikötő hídjához érkezik, és a hajó bejárását segítve szétnyílik a híd, és a hajó beúszhat a kikötőbe. A Madurodamban az a legérdekesebb, hogy minden mozog a miniatűr városban, járnak a parányi villamosok, vonatok, a csatornákon a hajók, fények villognak világítótoronyokon, élet van mindenhol.

A híres tengeri fürdőhely, Scheveningen, mára már egybeépült Hágával. (Volt néhány utastársunk, akik villamossal mentek a Madurodamtól Scheveningenbe, olyan közel vannak egymáshoz.) Ősidők óta településként ismerték, hiszen a neve már 1280-ban felbukkan egy krónikában. A századok során néhányszor természeti katasztrófák idején említik: a tengerár el-elborítja, mindig másutt és másutt kell újjáépíteni. Scheveningen a XIX. század végéig nem is volt más, mint halászfalu. A XX. század elejétől a holland festők kedvelt tanyája volt, mert a tenger és a part örökké ismétlődő és mégis mindig változó témát kínált nekik. A nap, a pára, a felhők mindig más és más megvilágításban és színekben találták a végtelen vizet, a part homokját, a halászok házait. Amikor ott jártunk nehéz volt fürdőhelynek elképzelni, mert ugyan nyár volt, de a nagy szél mellett igen hűvös is volt. Nem is volt nagy élet a parton. A vendéglátóhelyek nagyon készülődtek a vendégfogadásra, mert mindenütt lobogtak a nyílt tüzek az ételek készítéséhez, de vendéget nemigen láttunk. Persze lehet, hogy még korán volt, hiszen alig volt délután négy óra. A szállodák elegánsak voltak, és a helyismerettel bírók szerint meglehetősen drágák is. Egyes épületek reneszánsz és barokk jellegűek voltak, de voltak ultramodern üvegpalaták. Az egész környék igen elegáns volt, az egészből „sütött” a gazdagság. Meg is állapítottuk, hogy ez bizony nem az átlagos magyar turistának való. Még egy érdekes történetet hallottunk a helység nevééről. A „sch” hangot egy olyan speciális „h” hanggal ejtik ki a született anyanyelvű hollandok, hogy azt idegen, más anyanyelvűek gyakorlatilag képtelenek hibátlanul megtenni. Állítólag a világháborúkban igen sok kém és diverzánst lepleztek le azzal, hogy a fürdőhely nevét kellett kimondaniuk, amit azok képtelenek voltak, és ezzel le is buktak.

Gyönyörű virágokkal díszített parkban áll a Nemzetközi Bíróság épülete. 1907 nyarán helyezték el a palota alapkövét, 1913-ra készült el. 1946-tól az ENSZ legfőbb bírói szerve, a Nemzetközi Bíróság működik benne. Maga az óriási épület flamand reneszánsz stílust utánoz. Nemzetközi adakozásból épült. Németország a palotát körülvevő kert rácsozatát adta, Belgium a bronzkaput, a lépcső márványát Olaszország, a török szultán szőnyeget, Franciaország gobelint, Spanyolország ezüst tintatartót. A magyar ajándék egy majolika, amin négy oroszlán tartja a földgömböt, az épület belsejében van, így nem láthattuk. Ma a Nemzetközi Bíróság igen széleskörű tevékenységet folytat, az utóbbi időkben a balkáni háborúk eseményeit, háborús bűneit vizsgálják.

Hága történelmi városrészében a legérdekesebbet, a királyi palota együttest látogattuk meg.

A belső udvar (Binnenhof), a holland történelem leghíresebb helye, az ország sorsát eldöntő csaknem minden esemény itt zajlik. Valaha a kormányzók és a rendek palotájának belső udvarát jelölte ez a név, ma az egész épületkomplexumot nevezik így. Ma három kapuján járnak-kelnek a gyalogosok, a kerékpárosok meg az autósok, évszázadokkal ezelőtt ezek a kapuk lovagokat és dízhintókat láthattak

A belső udvar közepén emelkedik az 1280-ban épült Ridderzaal, azaz lovagterem. (Ennek kicsinyített mását láttuk a Madurodamban, előtte a parlamenti megnyitást ábrázoló makettel.) Az épület a maga idején építészeti csodának számított,

mivel 18 méter szelességben, támasz nélkül tartották a gerendák a tetőzetét. Az előtte lévő téren voltak a nyilvános kivégzések, a vérpad egykor ott emelkedett, ahol most szép kovácsoltvas kút áll a lovagterem előtt. 1904-től a Ridderzaalban nyitja meg az uralkodó a parlament ülését. Hamarosan indultunk vissza szálláshelyünkre. Ezzel a nappal befejeztük Hollandia megismerését, következik Belgium.

Mechelen (Malines) valaha egész Németalföld fővárosa volt. V. Károly császár, akinek birodalmában sohasem ment le a nap, már Brüsszelt részesítette előnyben. Nagynénje, Ausztriai Margit udvara azonban továbbra is itt, Mechelenben élt pompában, fényben. Ausztriai Margit mindvégig hű maradt Mechelenhez. Innen szötte diplomáciai szálait, hogy távol tartsa a németalföldi tartományokat a háborútól. Ez idő tájt folyt ugyanis a spanyol örökösödési háború V. (Habsburg) Károly, II. Fülöp spanyol király apja és I. Ferenc francia király között. Ausztriai Anna itt Mechelenben halt meg 1530-ban. Egykori palotája, rezidenciája ma bírósági épület, az Igazságügyi palota.

A hangulatos Fő tér egyik súlyponti épülete a Városháza, amely a 14. század elején gótikus stílusban a posztó- és vászónárosok csarnokának épült. A csarnok építését már nem tudták befejezni az eredeti tervek szerint, mert elfogyott a pénz. (Úgy látszik ez régebben is divat volt!) Két évszázad múltán V. Károly döntött úgy, hogy palotává építteti át, amely méltó keretet adhat nagytanácsának ülésezéséhez. A homlokzat ebből az időből való.

A középkori németalföldi városépítészet szokásainak, szabályainak megfelelően Mechelen főterét a már látott városházán és a katedrálison kívül szép, ódon házak veszik körül. A németalföldre olyan jellemző homlokzatok változatosan díszítettek. Érdekesség, hogy az egyik ház egy méretes disznó szobra díszíti. Mechelen a belga katolicizmus egyik fellelvára. 1559 óta érseki székhely. A Fő tér központjában emelkedik az érseki katedrális. 1217-ben rakták le az alapkövét, s három évszázadon keresztül építették, tornya 99 méter. Stílusában a párizsi Szt. Jakab toronyhoz hasonlít. A székesegyházban szép barokk szószékek, oltárok, apostolszobrok, XV-XVI. századi flamand festők képei, barokk síremlékek láthatók.

A katedrális belsejének művészi díszéből leghíresebb Van Dyck „Keresztre feszítés” című festménye. A főoltár Mechelen egyik leghíresebb művésznének alkotása, aki Rubens tanítványa volt. A katedrális belseje, díszítése és pompája, nyilván nem véletlenül, a spanyol katedrálisokra emlékeztet.

A Szt. Péter és Pál templomot útban visszafelé a buszhoz látogattuk meg. Ez a gótikus templom nem volt olyan díszes, mint az érseki, hangulatában inkább a normandiai francia katedrálisokra emlékeztetett. Nagyon szép hófehér márvány pietát láttunk, aminek az volt a különlegessége, hogy a Szűzanya, miközben ölében fekszik a halott Megváltó, kezeit imádkozásra szétárja.

Leuven egyik büszkesége az ősi katolikus egyetem. Az egyetemi könyvtár értékes anyaga a két világháborúban pótolhatatlan kárt szenvedett. Amikor az épület 1940-ben leégett, több mint 900.000 kötet vált a lángok martalékává. A Leuveni kódex a magyar kultúra egy nevezetes emlékét őrizte, az ómagyar Mária-siralom szövegét. Ez a középkori irodalmi műfaj Mária szájába adott, versben vagy prózában kifejezett panaszokat tartalmazta, amelyek Krisztus keresztre feszítése alatt vagy a sírba-tételkor hangozhattak el. A legrégebb magyar versnek számító szöveg abban a kódexben olvasható, amely 1922-ben került Leuven egyetemének könyvtárába, és azóta egy iratcsere folytán már hazatért Magyarországra.

A Fő téren látható a város legnevesebb műemléke, a Városháza, amely valóságos építészet remekmű. A légiiesen könnyed, ereklyetartóhoz hasonlító, gótikus épület 1448 és 1463 között készült el, ami bámulatosan rövid idő, ha meggondoljuk, mennyi munka rejlik az egész épületet beborító csipkeszerű ornamentikában: Ez a pompás épület érintetlen megmaradt öt évszázad viszontagságai ellenére is. Gyakorlatilag túlélte a történelmi belviszályokat, a képrombolást, a francia forradalmat és következményei, sőt a világháborúkat is. Belülről is meglátogattuk, mert azt mondták, hogy bepillantunk a nagyterembe, ahol a helyi önkormányzat ülésezik. Sajnos a teremőrök csak egy-két embernek tették ezt lehetővé a csoportból, mert éppen üléseztek a városatyák. Mi nem voltunk a kiválasztottak között, így a nagytermet nem láttuk. Végigsétálhattunk viszont a többi termen, amelyek díszítése, berendezése leginkább a spanyol királyok nyári rezidenciájának számító Aranjuez kastélyára emlékeztetett.

A Városházával szemben levő Szent Péter-templomnak nem volt ilyen szerencséje: az 1914-es háború idején beomlott a kupolája, az 1944-es bombázás pedig újra romba döntötte. A viszontagságos sorsú gótikus stílusú „Saint-Pierre” építését 1425-ben kezdték el, a 92 méter hosszú hajó, amely 25 méter magas, csak 1530 táján készült el.

Szemerklélő esőben indulunk tovább Európa „fővárosába” Brüsszelbe.